

**T.C.
DANIŞTAY
Dokuzuncu Daire**

**Esas No: 1986/01141
Karar No: 1986/02097**

ÖZETİ: 2464 Sayılı Kanunun mükerrer 7. Bölümünün Ek 2/c göre her türlü fabrika, değirmen, sınai nitelikteki imalathaneler ve tersaneler ile **organize sanayi bölgesinde yaptırılan bina inşaatının bina inşaat harcından muaf olduğu** hk.

Temyiz İsteminde Bulunan : Belediye Başkanlığı

Vekili : Av.

Karşı Taraf : Av.

Vekili : Av.

İstem Özet i : 1980 yılında yaptırılan fabrika binasına 2981 sayılı Kanundan yararlanılarak ruhsat alınması sırasında tahakkuk ettirilen İnşaat Ruhsat Harcına ilişkin ödeme emrine karşı açılan davayı; 2464 sayılı Kanunun mükerrer. 7. bölümünün Ek 2/c maddesinde, her türlü fabrika, değirmen, sınai nitelikteki imalathaneler ve tersaneler ile **organize sanayi bölgelerinde yaptırılan her türlü bina inşaatının bina inşaat harcından muaf olduğunun belirtildiği**, olayda istenilen harcın Belediye Gelirleri Yasasında yer alan bir harç olduğu, bu yasanın açık hükmü gereği harçtan muaf olan fabrika binalarından 6785 sayılı Yasanın 6/a maddesinin uygulanıp 2464 sayılı Yasa hükümlerine göre tahakkuk ettirilmesi gereken harcın ödeme emri ile istenilmesinde isabet bulunmadığı, bu durumun 2981 sayılı Yasaya da aykırı olacağı gerekçesiyle kabul ederek ödeme emrini iptal eden 05.12.1985 gün ve 1985/310 sayılı 2. Vergi Mahkemesi kararının; inşaat ruhsatsız dahi olsa harcın doğmuş sayıldığı, 2981 sayılı Kanunun 18. maddesinde, sadece tarım ve hayvancılık tesislerinden harç alınmayacağı belirlendiği bu nedenle ruhsat alınabilmesi için inşaat ruhsat harcının ödenmesi gerektiği iddiasıyla bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Yasal dayanağı bulunmayan temyiz isteminin reddi gerektiği yolundadır.

Savcı E.A.'nın Düşüncesi : Uyuşmazlık, ruhsatsız olarak yapımı tamamlanan fabrika binası nedeniyle 2981 Yasa hükmüne göre bina inşaat harcını ödemediği ileri sürülerek düzenlenen ödeme emrinin dava konusu yapılmasından doğmuştur.

Yükümlünün iddiası 6183 sayılı yasanın 58 maddesinde yazılı "borcum yoktur" kapsamında görüldüğünden, uyuşmazlığın esasına girilmesi yerindedir.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa, 2581 sayılı yasanın 1'inci maddesi ile eklenen Ek 2 nci maddesinin (c) bendinde, her türlü fabrika, değirmen, sınaî nitelikteki imalathaneler ve tersaneler ile organize sanayi bölgelerinde yapılan her türlü bina inşaatının bina inşaat harcından muaf olduğu hükme bağlanmıştır.

Olayda, fabrika binalarının ruhsatsız yapıldığı, 2981 sayılı yasa hükümlerinden yararlanarak ruhsat almak için yükümlü şirketçe başvuruda bulunduğu, inşaatın ruhsatsız yapılmış olması nedeniyle 6785 sayılı İmar Kanununun 1605 sayılı yasa ile değişik 6 ncı maddesi hükmü uyarınca bağışıklık tanınmadığı anlaşılmaktadır.

Bina inşaat harcı ve bu harcın istisnaları 2464 sayılı yasa ile düzenlenmiştir.

Anılan yasanın Ek 2 nci maddesi ile her türlü fabrika binalarına tanınan bina inşaat harcı bağışıklığının daha önce ruhsatı alınmadan yapılan 2981 sayılı yasa hükümlerinden yararlanma olanağı bulunan binalara uygulanmayacağı yolunda başkaca bir hüküm de mevcut değildir.

Bu durumda, Vergi Mahkemesince bina inşaat harcı bağışıklığının tanınmasında ve ödeme emrinin iptaline karar verilmesinde bir isabetsizlik görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünülmüştür.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince duruşma için belli edilen 04.06.1986 günü saat 10.00 da temyiz isteminde bulunan Belediye Başkanlığını temsilen Av..... ile karşı taraf vekili Av. ın geldikleri görülerek Savcı E. A.'ın katılmasıyla açık duruşmaya başlandı, tarafların iddia ve savunmaları dinlenip, Savcının düşüncesi alınıp taraflara yeniden söz verildikten ve Tetkik Hakimi A.A.'in yazılı ve sözlü görüş ve düşünceleri alındıktan sonra işin gereği görüldü:

Temyiz edilen..... 2. Vergi Mahkemesinin 05.12.1985 gün ve 1985/310 sayılı kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiç birisi bulunmadığı anlaşıldığından **temyiz isteminin reddine**, anılan mahkeme kararının onanmasına, 1000.-Lira karar harcının temyiz isteminde bulunandan alınmasına 11.000 lira avukatlık ücretinin karşı tarafa verilmek üzere temyiz isteminde bulunandan alınmasına 04.06.1986 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

AZLIK OYU

Muafiyet ve istisna iddiaları 6183 sayılı Kanunun 58. maddesinde sayılan itiraz nedenleri içinde olmadığından mükellefin muafiyet iddiasının ödeme emrine karşı açılan davada incelenemeyeceği görüşü ile, temyiz konusu vergi mahkemesi kararının bozulması ve ödeme emrinin tasdiki gerektiği düşüncesi ile aksine oluşan çoğunluk kararına katılmıyorum.